

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-244/2023-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. n. s., zastupan po opunomoćeniku N. B., odvjetniku iz Z., protiv Povjerenika za informiranje, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe V. Š., O., zastupan po punomoćniku D. M., odvjetnici iz Z., u predmetu radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 23. svibnja 2024.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/23-01/488, ur.broj: 403-01/03-23-4 od 14. studenog 2023. godine.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova upravnog spora.
- III. Nalaže se tužitelju naknaditi zainteresiranoj osobi trošak upravnog spora u iznosu od 1.000 € u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika je pod točkom I. izreke poništen dopis H. n. s. od 8. svibnja 2003. godine. Navedenim dopisom (koje je tuženik uzeo kao rješenje) zainteresirana osoba je obaviještena da je za potrebe organizacije utakmice A reprezentacije Hrvatske, koja se dana 25. ožujka 2023. odigrala na P., u S., naručeno 35000 šalova koji su podijeljeni uz ulaznice gledateljima utakmice. Informacije o tvrtki od koje su naručeni i cijeni, zainteresiranoj osobi nisu dostavljeni podaci, jer predstavljaju po tužitelju, poslovnu, odnosno profesionalnu tajnu sukladno Pravilniku o poslovnoj tajni tužitelja, da su informacije financijske prirode, a sve pobliže opisano u navedenom dopisu. Točkom II. izreke osporenog rješenja odobrava se zainteresiranoj osobi (V. Š.) pravo na pristup informaciji od koga su naručeni šalovi i kolika je bila cijena po komadu šala za utakmicu H. – W., koja je odigrana dana 25. ožujka 2023. godine u S. Pod točkom III. izreke naloženo je H. n. s. postupiti sukladno točki II. izreke tog rješenja u roku od osam dana od dana pravomoćnosti tog rješenja.

2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja tuženika podnio tužbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog propisa,

smatrajući da je osporeno rješenje nezakonito. Tužitelj smatra da se njegov dopis od 8. svibnja 2023. godine ne može poništiti jer nije u formalno – pravnom smislu rješenje, a niti Zakonom o općem upravnom postupku nije predviđeno da bi se dopis mogao poništavati. Tužitelj se poziva na odredbu članka 37. stavak 5. Zakona o sportu kojom su taksativno navedene javne ovlasti tužitelja u pogledu organizacije i vođenja sustava natjecanja i sudionika natjecanja dok u pogledu unutarnjeg ustrojstva, rada i financiranja samog tužitelja, tužitelj sukladno citiranoj odredbi Zakona o sportu nije tijelo javne vlasti niti se može smatrati tijelom javne vlasti, u smislu odredbe članka 5. stavak 1. točka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama. Navodi da to proizlazi i iz Statuta tužitelja koji je javno objavljen na službenim stranicama iz kojeg je razvidno da je tužitelj neprofitna pravna osoba, upisana u Registar udruga Republike Hrvatske pri nadležnom Gradskom uredu Grada Z. osnovan 1912. godine kada je djelovao u okviru H. š. s. Poziva se na odredbu članka 74. Statuta tvrdeći da nije tijelo javne vlasti, da nije državno tijelo, niti tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, nije pravna osoba sa javnim ovlastima čiji su programi djelovanje zakonom utvrđeni kao javni interes. Tužitelj nije niti pravna osoba koja se na temelju posebnog propisa financira pretežito ili u cijelosti iz Državnog proračuna ili iz proračuna jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava, obzirom da tužitelj samo oko 2% svog proračuna dobiva od H. o. o. Tvrđnju da nije tijelo javne vlasti potkrjepljuje sudskom praksom odlukama Ustavnog suda Republike Hrvatske te odlukama Općinskog građanskog suda u Zagrebu, te presudom Županijskog suda u Slavonskom Brodu (O-III-5310/2012; P-3921/2011; GŽ-1058/2012). Smatra da se u odnosu na njega ne primjenjuju odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama jer nije pravna osoba koja obavlja djelatnost od javnog interesa. Poziva se i na odredbu članka 16. stavak 1. Zakona o pravu na pristup informacijama koje citira kao i odredbu članka 15. stavak 2. istog Zakona, ističući da je u konkretnom slučaju proveo test razmjernosti javnog interesa i utvrdio da zatražena informacija nije nužna niti u interesu javnosti. Zatražena informacija sukladno članku 16. stavak 3. Zakona predstavlja klasificirani podatak u skladu s Pravilnikom o poslovnoj tajni tužitelja te predstavlja i poslovnu tajnu. Poziva se na odredbe članka 3.; 5. stavak 1. točka 3. Pravilnika o poslovnoj tajni, ističući da je pravilno primijenio odredbu članka 15. Zakona o pravu na pristup informacijama u vezi s odredbom članka 16. istog Zakona u vezi s Pravilnikom o poslovnoj tajni. Smatra da Pravilnik nije u suprotnosti s odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama, pri čemu se poziva na odredbu članka 19. stavak 1. Zakona o zaštiti tajnosti podataka, smatrajući da je ostavljeno diskrecijsko pravo donositelju akta kojim trgovačka društva mogu utvrditi što predstavlja poslovnu tajnu, uz ograničenja određena stavkom 2. istog članka Zakona. Napominje da je odredbom članka 74. Statuta jasno određeno da tužitelj ostvaruje prihode vlastitom djelatnošću, potom iz sredstava koje Republika Hrvatska osigurava u Državnom proračunu, te putem Hrvatskog olimpijskog odbora, uplatom članarina i pristojbi, sponzorskih ugovora, novčanih kazni koje su izrekla nadležna tijela Saveza, dobrovoljnih priloga i darova i drugih izvora sukladno Zakona, te da se u odnosu na sredstva koja tužitelj dobiva od H. o. o. predstavljaju 2% proračuna tužitelja. Utrošena sredstva za koja se traži informacija ne predstavljaju javna sredstva niti je tužitelj tijelo javne vlasti, niti je pravna osoba s javnim ovlastima. Predlaže usvojiti tužbu, poništiti osporeno rješenje uz naknadu troška.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da se tužitelj neosnovano poziva na pogrešnu primjenu materijalnog prava kada je poništen dopis tužitelja od 8. svibnja 2023. godine, obzirom da je tuženik utvrdio da je tim dopisom, iako nije donesen u

formi rješenja, što je tužitelj bio dužan učiniti u skladu s odredbom članka 98. Zakona o općem upravnom postupku, zainteresiranoj osobi uskraćeno pravo na pristup informacijama. Da se radi o odbijajućem rješenju proizlazi iz činjenice da se tužitelj kao razlog odbijanja predmetnog zahtjeva za pristup informacijama pozvao na poslovnu tajnu, nakon provedenog testa razmjernosti javnog interesa. Ističe da tužitelj u tužbi i ne osporava da ima prenijete javne ovlasti u skladu s člankom 37. stavak 5. Zakona o sportu, međutim unatoč tome ističe da ne predstavlja tijelo javne vlasti u smislu citirane odredbe Zakona, a niti odredbe članka 5. stavak 1. točka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama. Tuženik citira i odredbu članka 37. stavak 5. Zakona o sportu, tumačeći da je iz istih vidljivo da je nacionalnim sportskim savezima koji po pravnom statusu predstavljaju udruge, država dodijelila javne ovlasti u sustavu sportskih djelatnosti, pa svi nacionalni sportski savezi predstavljaju tijela javne vlasti u skladu s člankom 5. stavak 1. točka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama. Činjenica da je tužitelj udruga ne utječe na njegovu obvezu iz citirane odredbe Zakona. Glede pozivanja tužitelja na presude Ustavnog suda Republike Hrvatske ističe da je sud u istoj odluci Ustavnog suda utvrdio kako podnositelju ustavne tužbe nije povrijeđeno pravo na pravično suđenje zajamčeno člankom 29. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske, te nije u meritumu razmatrao predstavlja li tužitelj tijelo javne vlasti u smislu odredbi zakona o pravu na pristup informacijama. Po tuženiku tražene informacije od kog su naručeni šalovi i kolika je cijena po komadu šala za utakmicu H. – W., ne mogu predstavljati poslovnu tajnu, obzirom da nisu ispunjeni uvjeti iz članka 19. Zakona o zaštiti tajnosti podataka ("Narodne novine", broj: 108/96.). Predlaže odbiti tužbu.

4. Zainteresirana osoba se protivi tužbenom zahtjevu opširno izlažući razloge protivljenja pri čemu se poziva na odredbu članka 5. stavak 1. točka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama, tvrdeći da iz istih nedvojbeno proizlazi da je tužitelj pravna osoba s javnim ovlastima što proizlazi iz odredbe članka 37. stavak 5. Zakona o sportu, citirajući i stavak 4. iz kojeg proizlaze zadaće nacionalnog sportskog saveza. Predmet zahtjeva zainteresirane osobe se odnosi na domenu organizirana sportskih natjecanja što spada u okvir djelovanja tužitelja pa ga to i obvezuje na postupanje prema Zakonu o pravu na pristup informacijama. Upućuje i na presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovnog broja: Usov-88/2012 u kojoj je konstatirano da je tužitelj kao nacionalni sportski savez pravna osoba s javnim ovlastima. Poziva se na odluke Županijskog suda u Varaždinu (GŽ-1849/2019). Smatra netočnim podatak tužitelja da se ne financira javnim sredstvima, pritom da paušalno navodi da se samo 2% njegovog proračuna čine sredstva dobivena od H. o. o., međutim javna sredstva su zainteresiranoj osobi i ona sredstva koja tužitelj zaprima od javnih institucija (kao što su HTZ; HEP; JANAF). Radi se o trgovačkim društvima od strateške državne važnosti pa su sredstva kojima ta društva raspolažu na način da im uplaćuju u Proračun tužitelja također sredstva koja imaju element javnosti. U konkretnom slučaju se ne radi o poslovnoj tajni, bez obzira što se tužitelj poziva na Pravilnik o poslovnoj tajni. Skreće pozornost da iako tužitelj poriče svojstvo javne vlasti i negira da bi bio obveznik provođenja Zakona o pravu na pristup informacijama, kod tužitelja postoji službenik za informiranje koji odgovara na zahtjev za pristup informacijama. Predlaže odbiti tužbu uz naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.000,00 eur.

5. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.-dalje: ZUS), odgovor tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni su tužitelju.

6. Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

7. Prema podacima spisa predmeta proizlazi da je u konkretnom slučaju zainteresirana osoba V. Š. podnio zahtjev tužitelju za pristup informacijama te zatražio od tužitelja kao tijela javne vlasti podatak: koliko je šalova za utakmicu H.-W., koja je odigrana 25. ožujka 2023. u S. tiskano/šivano/naručeno, kolika je bila cijena šala po komadu te podatak od koga su naručeni šalovi na koji zahtjev je tužitelj odgovorio zainteresiranoj osobi dopisom od 8. svibnja 2023., na način da je tužitelj za potrebe organizacije utakmice A reprezentacije Republike Hrvatske koja se odigrala dana 25. ožujka 2023., u S. naručio 35.000 šalova koji su i podijeljeni uz ulaznice gledateljima. Nadalje, odbija informaciju o tvrtki od koje su naručeni šalovi te cijenu šalova uz obrazloženje da se navedeni i zatraženi podatak ne može dostaviti jer predstavlja poslovnu odnosno profesionalnu tajnu sukladno tužiteljevu Pravilniku o poslovnoj tajni. Osim toga informacije koje se traže da su financijske prirode, te da su sredstva kojima je financirana nabavka predmetnih šalova vlastita sredstva tužitelja koje je stekao vlastitom djelatnošću, odnosno koja sredstva nisu javna, pa samim time ne može niti postojati javni interes za te informacije. Naposljetku navodi da prema testu razmjernosti javnog interesa koji je proveden, otkrivanje iznosa plaćenog za šalove i dostava računa nisu nužni radi ispunjenja zadatka u interesu javnosti te bi omogućavanje pristupa takvoj informaciji moglo dovesti do manipulacije tom informacijom jer postoji mogućnost da se ista koristi selektivno i s određenom namjerom koja ne mora biti u skladu s javnim interesom.

8. Postupajući po žalbi zainteresirane osobe tuženik je u žalbenom postupku izvršio uvid u spis predmeta tužitelja, Pravilnik o poslovnoj tajni tužitelja te potom imajući u vidu mjerodavne odredbe Pravilnika o poslovnoj tajni tužitelja, Zakona o zaštiti tajnosti podataka (Narodne novine, broj 108/96.), Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13., 85/15., 69/22.-dalje: ZPPI) te Zakona o zaštiti neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti (Narodne novine, broj 30/18.), prema ocjeni ovog Suda pravilno postupio kada je poništio citirani dopis tužitelja te odobrio zainteresiranoj osobi pravo na pristup zatraženoj informaciji.

9. Prvenstveno, glede prigovora tužitelja da nije tijelo javne vlasti treba reći da prema ocjeni ovog Suda tužitelj je tijelo javne vlasti u smislu odredbe članka 5. stavak 1. točka 2. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13., 85/15. i 69/22.-dalje: ZPPI), odredbe članka 37. stavak 5. Zakona o sportu (Narodne novine, broj 141/22.) te članka 1. stavak 2. Zakona o sportu.

10. Naime, prema odredbi članka 1. stavak 2. Zakona o sportu proizlazi da su sportske djelatnosti od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku. Nadalje, prema odredbi članka 37. stavak 5. istog Zakona Nacionalni sportski savez, kao javnu ovlast, općim aktom uređuje: - sustav natjecanja u sportu za koju je osnovan i to najmanje jednu godinu prije početka primjene tog sustava, materijalne, tehničke i stručne uvjete za učlanjenje sportskih klubova u svoje članstvo u odgovarajućem sportu, način licenciranja stručnih kadrova sukladno ovom Zakonu, način registracije sportaša, prava i obveze sportaša i sportskih klubova članova saveza, pravo nastupa stranih sportaša za sportske klubove u Republici Hrvatskoj, disciplinsku odgovornost osoba u sustavu sporta, prava i obveze sportskih sudaca i zdravstvenih djelatnika ako ova pitanja ne uređuju strukovne udruge navedenih osoba i druga pitanja iz svoje nadležnosti sukladno ovom Zakonu te pravilima svjetskog i europskog saveza pripadajućeg sporta.

11. Odredbom članka 5. stavak 1. točka 2. ZPPI "tijela javne vlasti" u smislu ovog Zakona su tijela državne uprave, druga državna tijela, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe i druga tijela koja imaju javne ovlasti, pravne

osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koje obavljaju javnu službu, pravne osobe koje se na temelju posebnog propisa financiraju pretežito ili u cijelosti iz državnog proračuna ili iz proračuna jedinice lokalne područne (regionalne) samouprave odnosno iz javnih sredstava (nameta, davanja i sl.), kao i trgovačka društva kojima Republika Hrvatska i jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju zasebno ili zajedničko većinsko vlasništvo.

12. Stoga iz citiranih odredbi proizlazi da pravne osobe s javnim ovlastima imaju status tijela javne vlasti, dok iz citiranih odredbi Zakona o sportu proizlazi da je nacionalnim sportskim savezima (koji predstavljaju udruge), država dodijelila javne ovlasti u sustavu sportskih djelatnosti. Stoga ovaj Sud u cijelosti prihvaća zauzeto shvaćanje tuženika da svi nacionalni sportski savezi predstavljaju tijela javne vlasti u skladu s člankom 5. stavak 1. točka 2. ZPPI iz razloga što predstavljaju pravne osobe s javnim ovlastima, propisane odredbama Zakona o sportu. Navedeno shvaćanje proizlazi i iz odluke ovog Suda, poslovni broj: Usoz-88/12 od 28. ožujka 2014. (stavak 8. obrazloženja).

13. Nadalje, iako je tužitelj propustio odluku o odbijanju zahtjeva donijeti u formi rješenja, u skladu s odredbom članka 98. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09. i 110/21.), te odredbe članka 23. stavak 6. ZPPI, proizlazi da je istim odbijen zahtjev tužitelja te da je isti dopis po svom sadržaju rješenje (iako u formi dopisa), koje odbijanje zahtjeva je i obrazloženo pozivom na poslovnu, odnosno profesionalnu tajnu sukladno Pravilniku o poslovnoj tajni tužitelja.

14. Sud u cijelosti prihvaća stajalište tuženika da se zatražene informacije ne mogu podvesti pod pojam poslovne tajne u smislu odredbi Zakona o zaštiti podataka niti odredbama Zakona o zaštiti neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti. Naime, prema odredbi članka 5. Pravilnika o poslovnoj tajni tužitelja (u stavku 1. točka 3. i 4.) poslovnim tajnom smatraju se podaci o međusobnim pravima i obvezama koje proizlaze iz ugovora tužitelja s poslovnim partnerima i sponzorima i podaci koje tužitelj i partneri proglase poslovnim tajnom te podaci o financijskom poslovanju tužitelja, osim onih koje sadrže godišnji financijski plan i godišnji završni račun.

15. Odredbom članka 19. stavak 1. Zakona o zaštiti tajnosti podataka (Narodne novine, broj 108/96.), propisano je da poslovnu tajnu predstavljaju podaci koji su kao poslovna tajna određeni zakonom, drugim propisom ili općim aktom trgovačkog društva, ustanove ili druge pravne osobe, koji predstavljaju proizvodnu tajnu, rezultate istraživačkog ili konstrukcijskog rada te druge podatke zbog čijeg bi priopćavanja neovlaštenoj osobi mogle nastupiti štetne posljedice za njezine gospodarske interese. Prema stavku 2. istog članka Zakona proizlazi da se općim aktom ne može odrediti da se svi podaci koji se odnose na poslovanje pravne osobe smatraju poslovnim tajnom niti se poslovnim tajnom mogu odrediti podaci čije priopćavanje nije razložno protivno interesima te pravne osobe.

16. Odredbom članka 3. stavak 1. točka 5. Zakona o zaštiti neobjavljenih informacija s tržišnom vrijednosti (na koju se poziva i tuženik) propisano je da su "poslovna tajna" informacije koje ispunjavaju sve slijedeće zahtjeve: a) tajne su jer nisu, u svojoj ukupnosti ili u točnoj strukturi i sklopu svojih sastavnih dijelova, općenito poznate ili lako dostupne osobama iz krugova koji se obično bave predmetnom vrstom informacija, b) imaju tržišnu (komercijalnu) vrijednost zbog toga što su tajne i c) u odnosu na njih osoba koja te informacije zakonito kontrolira poduzela je u tim okolnostima razumne korake kako bi sačuvala njihovu tajnost.

17. Imajući u vidu citirane odredbe Zakona tuženik je pravilno u konkretnom slučaju ocijenio, a nakon uvida u dostavljene informacije da iste ne predstavljaju poslovnu tajnu u smislu članka 19. citiranog Zakona. Proizlazi da je tuženik u žalbenom postupku provodeći test razmjernosti i javnog interesa u smislu odredbe članka 25. stavak 5. ZPPI-a utvrdio da obzirom na zatraženu informaciju nije moguće primijeniti ni jednu od zakonskih ograničenja iz članka 15. istog Zakona, kojim zaključkom je suglasan i ovaj Sud. Stoga je zainteresiranoj osobi trebalo omogućiti pristup zatraženoj informaciji.

18. Pritom nije od utjecaja na drugačije rješenje ove upravne stvari niti pozivanje tužitelja da se samo djelomično financira sredstvima iz državnog proračuna obzirom da je u konkretnom slučaju a imajući u vidu zatraženu informaciju bilo potrebno omogućiti transparentnost podataka o potrošnji sredstava i rada tužitelja koji, kao pravna osoba, obavlja javne ovlasti propisane odredbom članka 37. stavak 5. Zakona sportu (Narodne novine, broj 14/22.).

19. Slijedom svega navedenog, proizlazi da je tuženik u pravilno provedenom postupku utvrdio sve relevantne činjenice za donošenje pravilnog i zakonitog rješenja, te je na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio mjerodavno materijalno pravo, te je za svoju odluku dao obrazložene razloge koje u cijelosti prihvaća i ovaj Sud.

20. Obzirom da tužitelj nije uspio u sporu sa tužbom to je odbijen njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora u smislu odredbe članka 79. stavak 6. ZUS-a. Zainteresiranoj osobi je priznat zatraženi trošak upravnog spora – odgovora na tužbu sukladno Tbr. 27. točka 1. alineja 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 138/23.), 500 bodova (vrijednost boda 2€) odnosno 1.000 €.

21. Slijedom svega naprijed navedenog trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavak 1. i 79. ZUS-a, riješiti kao pod točkom I-III izreke presude.

U Zagrebu, 23. svibnja 2024.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.